

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozestana dnia 31. sierpnia 1907.

Treść: *M* 210. Ustawa, o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym.

210.

Ustawa z dnia 12. kwietnia 1907

o kupczeniu winem, moszczem winnym i zacierem winnym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Kupczenie winem, moszczem winnym i zacierem winnym podlega postanowieniom ustawy z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89. z r. 1897, o kupczeniu środkami spożywczymi i niektórymi przedmiotami użytkowymi (ustawa dotycząca środków spożywczych), jakoteż następującym przepisom.

§ 2.

Pod winem rozumie się napój, sporządzony drogą wysokokowej fermentacyi moszczu winnego lub pogniecionych (ułuczonych) świeżych winogron (zacier winny). Moszczem winnym zwie się płyn uzyskany z świeżych winogron.

Za wino po myśli ustawy niniejszej nie należy uważać wina owocowego, wina z jagód i słodowego, jakoteż miodu do picia. Tak samo nie podlegają postanowieniom tej ustawy wytwory farmaceutyczne, uznane przez Ministerstwo spraw wewnętrznych jako najwyższą władzę sanitarną za wina lecznicze.

§ 3.

Za fałszowanie wina lub moszczu winnego nie uważa się:

- a) sposobów postępowania uznanych w racjonalnej gospodarce piwnicznej — nie wyłączając postępowania dla nadania moszczom i winom trwałości, jakoteż naprawiania chorych moszczów i win — i to nawet w tym razie, gdy przy zastosowaniu ich dostaną się do wina lub moszczu winnego w nieznacznej ilości nieszkodliwe zdrowiu środki albo alkohol w nie większej jednak ilości jak jeden procent objętości; należy tu przedewszystkiem czyszczenie (klarowanie) działającymi mechanicznie środkami klarującymi, następnie siarkowanie, poddawanie ponownej fermentacyi, odświeżanie zapomocą kwasu węglowego i odbarwianie zapomocą oczyszczonego węgla zwierzęcego lub roślinnego;
- b) mieszania (łączenia) wina z winem jak i z moszczem winnym;
- c) wydzielania kwasu zapomocą czystego, osiadłego węglanu wapniowego;
- d) przy naprawianiu chorych win i moszczów winnych dodatku kwasu winnego w ilości co najwyżej 1 grama na litr i siarczynu sodowego obojętnego w ilości maksymalnej 5 gramów na jeden hektolitr;
- e) barwienia wina na nowo zapomocą świeżych wytłoczyn wina czerwonego lub przez dodanie karmelu.

Rząd ma prawo, po wysłuchaniu zawodowych korporacji (stowarzyszeń uprawy wina lub rolniczych, spółek piwicznych itd.) dopuścić drogą rozporządzenia także inne sposoby postępowania i pozwolić na inne dodatki jak i zmienić granice ilości podane w punkcie d.

Rozporządzenie niniejsze jak i każdą jego zmianę należy po ich wydaniu podać do wiadomości Rady państwa.

§ 4.

Postanowienia § 3. tej ustawy znajdują zastosowanie także do win zaprawionych, to jest win słodkich (deserowych) i musujących, jak i do win ze sztuczną wonią i sztucznym smakiem.

Nadto przy wyrobie win słodkich (deserowych) dozwolone jest użycie technicznie czystego cukru trzcinowego i burakowego (cukru konsumcyjnego), rodzynek lub koryntek, oraz zaprawienie alkoholem w takiej ilości, by produkt nie zawierał więcej alkoholu, jak 22½ procent objętości.

Przy fabrykacji win ze sztucznym zapachem i sztucznym smakiem, można — oprócz dodatków podanych w ustępie 2. — użyć także dodatków potrzebnych celem nadania winom pewnego pożądanego smaku.

Przy wyrabianiu win musujących dozwolone są potrzebne — celem otrzymania odpowiedniej zawartości kwasu i zapachu (t. zw. myszki) — sposoby postępowania i zdrowiu nieszkodliwe dodatki, które w racjonalnej fabrykacji win musujących zwyczajnie są stosowane, jednak po myśli § 6. tej ustawy są zresztą zakazane.

Kto oznaczone w tym paragrafie wina chce fabrykować na sprzedaż, winien oznajmić o tem władzy politycznej pierwszej instancji i oznaczyć ubikacye, przeznaczone dla fabrykacji, przechowywania i sprzedaży.

§ 5.

Zaprawiać wino lub moszcz winny technicznie czystym cukrem trzcinowym i burakowym (cukrem konsumcyjnym), z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 4., wolno tylko na mocy pozwolenia udzielonego w każdym przypadku z osobna poszczególnym osobom, lub gdy zbiór był lichi, całym gminom lub obszarom na wolne od opłaty stempłowej podanie, wniesione przez dotyczącą zwierzchność gminną lub korporację zawodową (stowarzyszenia uprawy wina lub rolnicze, spółki piwiczne itd.). Pozwolenia tego udziela w przypadkach, w których chodzi o nadanie tegoż poszczególnym osobom, gminom, albo też dla obszaru jednej władzy politycznej — władza polityczna pierwszej instancji, gdzie zaś chodzi o pozwolenie dla obszaru obejmującego kilka powiatów politycznych — władza polityczna krajowa.

Kto — z wyjątkiem przypadków § 4. — do wina lub moszczu winnego na sprzedaż przeznaczanego dodaje bez pozwolenia władzy politycznej cukier, względnie trzyma na sprzedaż lub sprzedaje wino lub moszcz winny pomimo tego, że wie o tem, iż zostały bez pozwolenia władzy cukrem zaprawione, karanym będzie przez władzę polityczną pierwszej instancji grzywną aż do 1000 K i aresztem w wymiarze aż do jednego miesiąca.

§ 6.

Wszelkie inne sposoby postępowania, mieszaniny i dodatki jak te, które po myśli §§ 3. i 4. tej ustawy są dozwolone, oraz dodawanie cukru jakości innej, jak w § 5., ustępie 1. oznaczonej, uważać należy — stosownie do §§ 11. i 12. ustawy o artykułach żywności — za fałszowanie wina (moszczu winnego), są też po myśli tych postanowień zakazane.

W szczególności uzasadnione jest sfalszowanie, o ile nie znajdują zastosowania wyjątki zawarte w §§ 3. i 4. tej ustawy, przez dodanie następujących środków:

Owoce suszone (rodzynki, koryntki), tudzież figi i chleb świętojański, oraz inne rośliny i części tychże, cukier zawierające, te wszystkie także w formie wyciągów i odwarów, sztuczne słodczyce, jak sacharyna, dulcyna itp., gliceryna, cukier skrobiowy, nieczysty wyskok, tamarynda i przetwory wszelkiego rodzaju z tamaryndy, moszcz owocowy i wino owocowe wszelkiego rodzaju, guma i inne wzmacniające ekstrakt substancye, materiały służące do nadania zapachu (t. zw. myszki), esencye, sztuczne materiały moszczowe, pozostałości z fabrykacji koniaku, materiały farbiarskie, kwasy i materiały zawierające kwas, rozpuszczalne sole aluminiowe (alun itp.), sól kuchenna, połączenia barowe, stroncycowe i magnezowe, gips, kwas borowy, boraks, kwas salicylowy, formaldehyd, rozpuszczalne połączenia fluoru oraz mieszaniny, które jedną z tych substancji zawierają.

§ 7.

Za fałszywe oznaczenie po myśli §§ 11. i 12. ustawy o artykułach żywności należy w szczególności uważać:

1. Oznaczenie wina lub moszczu winnego, zaprawionego cukrem, jako „wino naturalne“ lub „wino oryginalne“, „moszcz naturalny“, względnie „moszcz oryginalny“ lub też inne podobne oznaczenie, zdolne wzbudzić przypuszczenie, że dodatku tego rodzaju wino nie posiada.

To samo stosuje się do win słodkich (deserowych) ponadto także w tym przypadku, gdy do fabrykacji tychże użyto rodzynek lub koryntek albo też więcej, niż jeden procent zawartości alkoholu;

2. takie oznaczenie win o sztucznym zapachu i smaku, po którym poznać nie można, że to jest napój o sztucznym zapachu lub smaku.

§ 8.

Zakazaną jest fabrykacya dla sprzedaży, utrzymywanie na sprzedaż i sprzedaż sama:

1. innych do wina podobnych i wino zawierających napojów jak te, które wymienione są w § 2., ustępie 2.:

2. mieszanin, których skład wskazuje na to, że są przeznaczone na środki do fabrykacyi napojów do wina podobnych, względnie napojów wino zawierających.

Kto wbrew zakazowi temu działa, podpada z powodu tego przekroczenia karze po myśli § 10. ustawy o artykułach żywności a zastosowanie znajdują postanowienia §§ 20. do 23. ustawy o artykułach żywności.

Napojami wino zawierającymi po myśli tej ustawy są:

- a) wino wyloczynowe, to jest napój powstały z fermentacyi lub wylugowania przefermentowanych lub nie przefermentowanych wyloczyn winnych przy użyciu wody, z dodatkiem lub też bez wszelkich dodatków;
- b) wino rozcieńczone, to jest napój sporządzony z moszczu winnego lub wina, przy użyciu wody z innym jakim dodatkiem lub bez wszelkich innych dodatków;
- c) wino drożdżowe, to jest napój, sporządzony z drożdży lub osadu winnego przy użyciu wody z dodatkiem lub bez wszelkiego dodatku;
- d) mieszanina wina z napojami zawierającymi wino, z winem owocowym, winem z jagód i słodowym, z miodem do picia lub napojami podobnymi do wina.

§ 9.

Kto wyrabia wino wyloczynowe dla własnego domowego użytku (dla rodziny, czeladzi, służby [pomocników]), obowiązany jest donieść o tem właściwej zwierzchności gminnej lub miejscowej i podać ilość, która wyrobioną została.

Naczynia lub rezerwoary, w których wino wyloczynowe się wyrabia lub przechowuje, muszą być opatrzone zupełnie wyraźnym napisem, który podaje zawartość w sposób nie pozostawiający wątpliwości.

Postanowienia szczegółowe wydać należy drogą rozporządzenia.

§ 10.

Każdy właściciel piwnic lub też innych takich ubikacyi, w których wino na sprzedaż wyrabia się, przechowuje, trzyma na sprzedaż lub też sprzedaje,

winien w ubikacyach tych na miejscu w oczy wpadającym wywiesić wyraźny przedruk §§ 2. do 14. włącznie tej ustawy.

§ 11.

Kto działa wbrew przepisom §§ 4., ustęp ostatni, 9., 10. tej ustawy lub też rozporządzeniem wydanym na zasadzie § 9. tej ustawy, będzie karany przez władzę polityczną pierwszej instancji grzywną aż do 200 K lub aresztem aż do dni 14.

§ 12.

Do ubikacyi, do których po myśli § 3. ustawy o artykułach żywności wchodzić wolno ustanowionym organom nadzorczym celem przedsięwzięcia przysługujących im czynności urzędowych, względnie w których stosownie do § 4. ustawy o artykułach żywności mają być przedsięwzięte rewizye, należą także piwnice, tudzież wszelkie inne ubikacje, służące do fabrykacyi, przechowywania lub utrzymywania na sprzedaż wina lub moszczu winnego.

Organa nadzorcze mają prawo wchodzić do tych ubikacyi o każdej porze dnia, a jeżeli jest uzasadnione przypuszczenie, że i nocą trwa praca, także i w porze nocnej, celem przestrzegania, by przepisy tej ustawy były wykonywane.

§ 13.

Celem wykonania i przestrzegania zawartych w ustawie niniejszej przepisów, należy z urzędu od czasu do czasu nawiedzać piwnice i inne ubikacje służące do fabrykacyi i przechowania, należące do osób, kupujących winem i moszczem winnym (producentci, handlarze, gospodarze, szynkarze itd.).

Celem wykonywania tej kontroli należy po zaciągnięciu opinii dotyczącego sejmku ustanowić zaprzysiężonych, rządowych inspektorów piwnic, posiadających szczególnejsze zawodowe wykształcenie. W każdym z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych należy ustanowić takiego inspektora piwnic, zależnie od okoliczności można jednak ustanowić kilku inspektorów w jednym z tych królestw i krajów albo też jednego takiego inspektora dla kilku krajów. Ci inspektorzy piwnic podlegają politycznej władzy krajowej a w najwyższej instancji Ministerstwu rolnictwa.

Inspektorów piwnic zobowiązać należy przysięgą służbową do zachowania w tajemnicy doszłych do ich wiadomości stosunków fabrykacyi i interesów z zastrzeżeniem obowiązku donoszenia o nieprawidłowościach; przedewszystkiem w najgłębszej tajemnicy zachować mają urządzenia techniczne, sposoby postępowania i ewentualne właściwości fabrykacyi, wskazane im przez producentów i przedsiębiorców jako tajemne.

Do kontroli i rewizyi, jakoteż pod względem praw wyżej podanych organów kontrolnych znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia ustawy o artykułach żywności.

§ 14.

Wydane odnośnie do wina i moszczu winnego w ustawie niniejszej postanowienia. znajdują zastosowanie także do zacieru winnego.

§ 15.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po dniu jej ogłoszenia.

Równocześnie przestaje obowiązywać ustawa z dnia 21. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 120., ty-

cząca się fabrykacyi i sprzedaży napojów podobnych do wina.

§ 16.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, handlu, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 12. kwietnia 1907.

Franciszek Józef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Bienert wkr.

Auersperg wkr.

Fort wkr.